

Sygnały i układy dynamiczne

Sprawozdanie z zadania 2

Łukasz Nizik 180647

Marcin Wawrzonowski 180729

Katarzyna Zychowicz 180758

WSTĘP

1. Analizowany problem

Należało opracować modele symulacyjne liniowych modeli wzrostu i przedyskutować oraz zilustrować na wykresach wpływ różnych wartości współczynnika a na przebiegi rozwoju populacji. Następnie opracować model symulacyjny liniowego modelu populacji z podziałem na kohorty. Współczynniki dzietności i przeżywalności należy przyjąć dla wybranego miasta lub regionu. Zaproponować rozszerzenie modelu tak, że uwzględniona będzie migracja osób z zewnątrz. Opracować model symulacyjny populacji drapieżników i ofiar i zilustrować ewolucję tych populacji wykresami czasowymi i fazowymi.

2. Wiadomości teoretyczne

Układ dynamiczny – model matematyczny rzeczywistego zjawiska przyrody, którego ewolucja jest wyznaczona jednoznacznie przez stan początkowy; najczęściej jest opisany pewnym wektorowym równaniem różniczkowym, zwanym równaniem stanu. Teoria układów dynamicznych stanowi ważny dział matematyki znajdujący liczne zastosowania przy opisie rozmaitych konkretnych zjawisk, m.in. w teorii sterowania. Układy złożone są najczęściej symulowane komputerowo.

Prostym modelem wzrostu pewnej wielkości, użytecznym przy modelowaniu matematycznym wzrostu populacji, jest równanie różnicowe z czasem dyskretnym (Luenberger, 1979):

$$x(k+1) = ax(k), k = 0, 1, 2 \dots$$

przy czym $x(k) \in R$ oznacza wielkość, której zmiany są modelowane, natomiast $a \in \infty[0, \infty)$ jest stałą określającą dynamikę tych zmian. Stała ta nazywana jest współczynnikiem wzrostu. Zmienna k jest wyznacznikiem czasu dyskretnego.

Model wzrostu może być modelem z czasem ciągłym. W najprostszej postaci, model ten opisany jest następującym równaniem różniczkowym (Luenberger, 1979):

$$\dot{x} = ax$$

w którym parametr a , określający dynamikę wzrostu wielkości x , jest liczbą rzeczywistą i w przypadku, gdy jest to liczba dodatnia, wielkość x zwiększa swą wartość wraz ze wzrostem czasu.

Jednak taki model wzrostu nie jest wystarczająco dokładny w przypadku, gdy poziom reprodukcji jest nierównomiernie rozłożony w grupach wiekowych modelowanej populacji (Luenberger, 1979). W takim przypadku populację można podzielić na grupy wiekowe o równej długości, powiedzmy 10 - letnie, nazywane kohortami. W pierwszej grupie są członkowie populacji w wieku od 1 do 10 lat, w drugiej są osoby w wieku od 11 do 20 lat itd.

PRZEBIEG WYKONANIA ZADANIA

1. Opracować modele symulacyjne liniowych modeli wzrostu oraz zilustrować na wykresach wpływ różnych wartości współczynnika α na przebiegi rozwoju populacji.

```
%liniowy model wzrostu - czas dyskretny

sampleRate = 1;

wspolczynnikWzrostu1 = 1;
wspolczynnikWzrostu2 = 1.2;
wspolczynnikWzrostu3 = 0.8;

%tworzenie dziedziny i template'ów funkcji
x = 1:sampleRate:10;
lmwD1 = 1:sampleRate:10;
lmwD2 = 1:sampleRate:10;
lmwD3 = 1:sampleRate:10;

%tworzenie zbiorow wartosci
for i=1:9,
    lmwD1(i+1) = wspolczynnikWzrostu1*lmwD1(i);
    lmwD2(i+1) = wspolczynnikWzrostu2*lmwD2(i);
    lmwD3(i+1) = wspolczynnikWzrostu3*lmwD3(i);
end

%rysowanie wykresow
figure(1);
hold on;
xlabel('k');
```

```

ylabel('x(k)');
stem(x, lmwD1, 'b', 'LineStyle', 'none', 'marker', 'o');
stem(x, lmwD2, 'r', 'LineStyle', 'none', 'marker', 'x');
stem(x, lmwD3, 'g', 'LineStyle', 'none', 'marker', '+');
legend('a = 1', 'a = 1.2', 'a = 0.8');
hold off;

```

```

% liniowy model wzrostu - czas ciagly

```

```

sampleRate = 0.01;
wspolczynnikWzrostu1 = 2;
wspolczynnikWzrostu2 = 0;
wspolczynnikWzrostu3 = -2;

x = 0:sampleRate:1;
x0 = 1;

lmwC1 = x0*exp(wspolczynnikWzrostu1*x);
lmwC2 = x0*exp(wspolczynnikWzrostu2*x);
lmwC3 = x0*exp(wspolczynnikWzrostu3*x);

figure(2);
hold on;
xlabel('t');
ylabel('x(t)');
plot(x, lmwC1, 'r');
plot(x, lmwC2, 'b');
plot(x, lmwC3, 'g');
legend('a = 2', 'a = 0', 'a = -2');
hold off;

```

- 2. Opracować model symulacyjny liniowego modelu populacji z podziałem na kohorty. Współczynniki dzietności i przeżywalności należy przyjąć dla wybranego miasta lub regionu. Zaproponować rozszerzenie modelu tak, że uwzględniona będzie migracja osób z zewnątrz**

```
%liniowy model populacji z podziałem na kohorty

%dane

startPopulation = [60; 180; 340; 450; 440; 430; 460; 440; 320; 260];
%populacja początkowa

b = [0; 0; 0.0; 0.08; 0.07; 0.05; 0.45; 0.8; 0.7; 0.3];
%wsp. urodzenia

d = [0.05; 0.01; 0.02; 0.03; 0.01; 0.01; 0.5; 0.6; 0.9; 1];
%wsp. umieralności

t = [0 : 1 : 100];
%czas symulacji

population = startPopulation;

%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%

for j=2:101

    %tablica zawierająca liczbę osób urodzonych w danym czasie
    for i=1:10

        births(i) = b(i)*population(i, j-1);
    end

    %pierwsza kohorta - sumowanie narodzonych osób
    population(1, j) = sum(births);

    %pozostale kohorty pomniejszone o współczynnik zgonów
    for i=2:10

        population(i, j) = (1-d(i-1))*population(i-1, j-1);
    end
end

%obliczanie całkowitej populacji w danym czasie
totalPopulation = sum(population);
```

```

%wykresy
figure(1);
subplot(2,2,1);
%hold on;

plot(t,population);

legend('0-10','11-20','21-30','31-40','41-50','51-60','61-70','71-80','81-90','91-100');


%figure(2);
subplot(2,2,2);
hold on;
plot(t,totalPopulation,'b');
plot(t,population);
hold off;


%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%
% symulacja z uwzglednieniem migracji
% do tego celu skorzystamy z funkcji rand

migration = 10;populationM = startPopulation;

for j=2:101
    %tablica zawierajaca liczbe osob urodzonych w danym czasie
    for i=1:10
        births(i) = b(i)*populationM(i, j-1);
    end
    %pierwsza kohorta - sumowanie narodzonych osob +/- migracja
    populationM(1, j) = sum(births) + rand*migration;
    %pozostale kohorty pomniejszone o wspolczynnik zgonow +/- migracja
    for i=2:10
        populationM(i, j) = (1-d(i-1))*populationM(i-1, j-1) +
rand*migration;
        if populationM(i, j) < 0

```

```

        populationM(i, j) = 0;
    end
end
end

totalPopulationM = sum(populationM);

%wykresy
%figure(2);
subplot(2,2,3);
%hold on;
plot(t,populationM);
legend('0-10','11-20','21-30','31-40','41-50','51-60','61-70','71-80','81-90','91-100');

%figure(2);
subplot(2,2,4);
hold on;
plot(t,totalPopulationM,'b');
plot(t,populationM);
hold off;

```

3. Opracować model symulacyjny populacji drapieżników i ofiar i zilustrować ewolucję tych populacji wykresami czasowymi i fazowymi.

```

clear;

owce = 7;
wilki = 7;

zgonyOwiec = 1;
narodzinyOwiec = 3;

zgonyWilkow = 0.7;

```

```
narodzinyWilkow = 1.1;
```

```
podzialka = 0.00003;
```

```
czas = 0 : podzialka : 10;
```

```
sim('simWilczkiOwieczki');
```

```
subplot(1, 2, 1);
```

```
plot(symulacjaOwce, symulacjaWilki)
```

```
hold on;
```

```
subplot(1, 2, 2);
```

```
plot(czas,symulacjaOwce , 'g');
```

```
hold on;
```

```
plot(czas, symulacjaWilki, 'r');
```

